

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 lipca 2019 r.

Poz. 5121

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.369.2019 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 lipca 2019 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 506)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VIII/155/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie określenia wzoru wniosku o przyznanie dodatku energetycznego, dalej jako „uchwała” – w części określonej w załączniku do uchwały w rubryce 4 tabeli „OŚWIADCZENIE WNIOSKODAWCY” w zakresie zdania: „Pouczony o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 §1 Kodeksu karnego, który przewiduje <<Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8>>” – jako sprzecznej z art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U z 2019 r., poz. 755 ze zm.), dalej jako „ustawa”, w związku z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn. Dz. U z 2018 r., poz. 1600 ze zm.).

Uzasadnienie

W dniu 30 maja 2019 r. Rada Miasta Tychy podjęła uchwałę w sprawie określenia wzoru wniosku o przyznanie dodatku energetycznego.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 5 czerwca 2019 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała w części jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z art. 5d ust. 1 – ust. 3 ustawy, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej. Rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Dane osobowe przetwarzane w zakresie niezbędnym do wypłacenia dodatku energetycznego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia zaprzestania wypłacania tego dodatku.

Dalej, należy wskazać, iż z treści art. 3 pkt 13c ustawy wynika, że odbiorcą wrażliwym energii elektrycznej jest osoba, której przyznano dodatek mieszkaniowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 180 oraz z 2018 r. poz. 756, 1540 i 2529), która jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i zamieszkuje w miejscu dostarczania energii elektrycznej.

Z powyżej wskazanych przepisów ustawy wynika, iż organem uprawnionym do przyznania dodatku energetycznego jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej, do którego to miejsca jest dostarczana ww. odbiorcy energia elektryczna. Miejsce dostarczania energii elektrycznej będzie wynikało z umowy kompleksowej lub umowy

sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, której stroną jest odbiorca wrażliwy energii elektrycznej.

Natomiast z art. 233 § 1 i § 6 Kodeksu karnego wynika, iż - kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Organ nadzoru wskazuje, że jeżeli ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, to rygor ten wprowadza wprost do ustawy i dopiero wówczas - w razie przeniesienia kompetencji do określenia przez organ samorządu wzoru wniosku - możliwym byłoby odwoływanie się przez organ do pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Przepisy art. 5d ust. 1 – ust. 3 ustawy nie przewidują takiej możliwości, zaś ustawowego upoważnienia dla rady w tym zakresie nie można domniemywać (zob. m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt I SA/Kr 44/16; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Załącznik do uchwały w zakresie zawartego w pkt 4 tabeli oświadczenia „Pouczony o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 §1 Kodeksu karnego, który przewiduje <<Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8>>” jest sprzeczny z art. 5d ust. 2 ustawy w związku z art. 233 § 6 ustawy - Kodeks karny. Jak wskazano wyżej, wymóg złożenia takiego oświadczenia z odwołaniem się do odpowiedzialności karnej, przewidziany we wzorze wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, nie znajduje oparcia w podstawie prawnej podjętej uchwały. Żaden przepis nie daje możliwości nakładania przez organ stanowiący gminy (tu: Radę Miasta Tychy) na wnioskodawcę obowiązku składania wymienionych wyżej oświadczeń pod groźbą odpowiedzialności karnej. Działanie takie musi być uznane za wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej i stanowi istotne naruszenie prawa.

Na marginesie dodać należy, że nieprawidłowe jest, użyte przez Radę Miasta Tychy, określenie w tytule uchwały oraz w tytule załącznika do uchwały: „WNIOSEK o przyznanie dodatku energetycznego”, jako że przepis art. 5d ust. 2 ustawy wyraźnie wskazuje, że rada winna w drodze uchwały przyjąć wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego.

Reasumując, Rada Miasta Tychy w wyżej wymienionym zakresie, przekroczyła upoważnienie wynikające z art. 5d ust.2 ustawy.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr VIII/155/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie wzoru wniosku o przyznanie dodatku energetycznego – w wyżej wymienionej części, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak